

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2026-70737 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1C, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie heeft bij beslissing van 11 juni 2026 de klacht van klager met betrekking tot de beslissing van op of rond 20 mei 2026 tot beperking van het vrij gebruik van communicatiemiddelen, in casu de tablet van klager, gegrond verklaard.

Omdat klager ook een schadevergoeding had verzocht in geval van gegrondverklaring van zijn klacht heeft de klachtencommissie in voormelde beslissing klager eerst de gelegenheid gegeven om zijn verzoek te onderbouwen. Klager heeft dat gedaan door middel van de door zijn advocaat XXXX op 3 juli 2026 ingediende toelichting.

Op die toelichting is namens de instelling gereageerd bij schrijven van XXXX d.d. 17 juli 2026.

De beslissing op het schadevergoedingsverzoek is daarop bepaald op heden.

2. De oorspronkelijke beslissing van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft in haar oorspronkelijke beslissing d.d. 11 juni 2026 overwogen en beslist:

Nadat (op 18 mei 2026, toevoeging KC) de controles naar strafbare feiten hadden plaatsgevonden was het in de ogen van de klachtencommissie noodzakelijk om een aanzegging te doen aan klager om de tablet in te houden indien daarvoor aanleiding zou hebben bestaan. Daarbij had dan -bijvoorbeeld- als reden opgegeven kunnen worden dat niets weggemaakt zou kunnen worden op de tablet, en daarnaast voor ruggenspraak met de toezichthouder van klager, zoals nu in het verweer wordt betoogd. Het stappenplan dat opnieuw is opgelegd had hierin kunnen worden gemotiveerd waarbij ook een toelichting op de tijdelijkheid van de inname had kunnen worden gevoegd, waardoor duidelijkheid over de periode van inhouden zou zijn gegeven. De aanzegging d.d. 18 mei 2026 voldoet daaraan echter niet.

In de aanzegging d.d. 18 mei 2026 is bovendien als motivering gebruikt dat het vrij gebruik van de tablet wordt beperkt ter voorkoming van de verstoring van de orde of de veiligheid binnen de instelling. Op geen enkele wijze is uit het dossier of ter zitting gebleken dat de orde binnen de instelling was verstoord en de veiligheid in het geding was. Integendeel, uit de uitgevoerde controles bleek juist dat dat niet het geval was.

Overeenkomstig de vereisten van de Wvggz had een dreigend ernstig nadeel afgewend moeten worden door de maatregel. Omdat daarvan geen sprake was, wordt de maatregel voor wat betreft het ingenomen houden van de tablet na de eerste controles niet doelmatig, proportioneel of subsidiair geacht door de klachtencommissie.

Gelet op het vorenstaande komt de klachtencommissie tot het oordeel dat de beslissing tot verplichte zorg in de vorm van beperking van het vrij gebruik van communicatiemiddelen, in casu de tablet van klager, door deze na controles niet terug te geven aan klager moet luiden dat deze niet heeft voldaan aan de wettelijke vereisten van de Wvggz. De klacht is daarom gegrond.

De klachtencommissie heeft dus -kort samengevat- geoordeeld dat de beperking die aan klager is opgelegd niet aan het wettelijke vereiste 'ernstig nadeel' voldeed en dat niet is gebleken van een noodzakelijke maatregel ter voorkoming van de orde of de veiligheid binnen de afdeling. Klager is dus ten onrechte gedurende een bepaalde tijd van het vrije gebruik van zijn tablet verstoken geweest. Een schadevergoeding ligt dus in de rede indien en voorzover klager schade heeft geleden.

3. Standpunt klager

In haar toelichting d.d. 3 juli 2026 stelt de advocaat van klager dat klager door de opgelegde beperking is aangetast in zijn privacy en rechtspositie, alsmede dat sprake is van verlies van vertrouwen en van spanning en gevoelens van onmacht. De advocaat van klager verzoet om een schadevergoeding van € 50,- per dag dat de beperking heeft voortgeduurd.

4. Standpunt verweerder

Verweerder geeft in haar reactie d.d. 17 juli 2026 op het schadevergoedingsverzoek aan dat klager zijn verzoek om schadevergoeding onvoldoende heeft onderbouwd en subsidiair om de gevraagde schadevergoeding te matigen. In de lijn met de Oriëntatiepunten voor schadevergoeding in verplichte zorgzaken (LOVF 18 juli 2024) verzoekt verweerder de schadevergoeding te matigen tot eenmaal € 15,- omdat de gewraakte beslissing niet voldoet aan het zorgvuldigheidsvereiste dat in acht genomen dient te worden.

5. Overwegingen klachtencommissie

Zoals hiervoor in onderdeel 2 reeds is overwogen komt aan klager in beginsel een schadevergoeding toe bij gegrondverklaring van een klacht, zoals bedoeld in artikel 10:11 Wvggz.

De klachtencommissie is van oordeel dat de beperking die aan klager is opgelegd bij hem inderdaad gevoelens van onmacht, onrechtvaardigheid en spanning hebben opgeleverd alsmede een verlies van vertrouwen jegens verweerder c.q. jegens de instelling. Dat is inherent aan de beperking die aan hem -naar het oordeel van de klachtencommissie onterecht- is opgelegd.

De klachtencommissie beschikt over de verpleegkundige rapportages over de periode van 18 mei 2026 tot en met 25 mei 2026, ofwel over in totaal 8 dagen.

De klachtencommissie weet niet of de tablet daarna weer -en zo ja op welke datum- aan klager is teruggegeven en het had tenminste op de weg van klager zelf gelegen om dat in zijn toelichting op het schadevergoedingsverzoek aan te geven.

Klager heeft echter in zijn toelichting zijn verzoek om schadevergoeding beperkt tot € 50,- per dag, zonder daarbij aan te geven over hoeveel dagen en dat had wel van klager mogen worden verwacht.

Bovendien stelt de klachtencommissie vast dat klager niet volstrekt is beperkt in het gebruik van zijn tablet. Uit voornoemde rapportages blijkt dat klager wel regelmatig, ondanks de opgelegde beperking, van zijn tablet gebruik heeft kunnen maken, zij het onder begeleiding c.q. toezicht.

Nu klager echter gedurende tenminste 8 dagen ten onrechte is beperkt in het vrijelijk gebruik van zijn tablet acht de klachtencommissie een schadevergoeding van € 10,- per dag redelijk en billijk, ofwel in totaal € 80,- en zal zij die schadevergoeding aan klager toekennen.

Daarbij gaat de klachtencommissie voorbij aan het verweer van de instelling dat er slechts ruimte is voor een vergoeding van € 15,- wegens een eenmalige onzorgvuldigheid. Hoewel de oorspronkelijke beslissing van verweerder inderdaad niet aan de zorgvuldigheidsvereisten voldoet conform de Oriëntatiepunten, zou een eenmalige vergoeding van slechts € 15,- geen recht doen aan het feit dat klager hoe dan ook gedurende tenminste 8 dagen is beperkt in het vrije gebruik van zijn tablet. De klachtencommissie neemt daarbij ook in acht dat blijkens de rapportages klager vrijwel dagelijks de opgelegde beperking heeft gehekeld en aan de orde heeft gesteld bij verweerder maar daarbij voortdurend bot ving.

6. Beslissing

De klachtencommissie kent gelet op al het voorgaande aan klager een schadevergoeding toe van € 80,-.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 30 juli 2026 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX, psychiater, en de heer XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.

Tegen de beslissing van de klachtencommissie, op grond van de Wvggz, staat binnen 6 weken beroep open bij de rechtbank Oost-Brabant, Leeghwaterlaan 8 te 's-Hertogenbosch:

Artikel 10:7 Wvggz luidt:

1. Nadat de klachtencommissie een beslissing heeft genomen of indien de klachtencommissie niet tijdig een beslissing heeft genomen, kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht.
2. De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken na de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan de verzoeker is meegedeeld, dan wel zes weken na de dag waarop de klachtencommissie uiterlijk een beslissing had moeten nemen.